

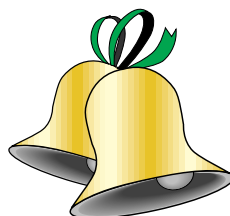
TW-Nytt

«Conservare - Illuminare - Inspirare»
«Bevare - Belyse - Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER
FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 - THOMAS WILDEY

JULENUMMER
NR. 3 - 2000

Liste over embedsmenn i perioden 1999 - 2001:

Storrepresentant

Bjørn Grødtlien

Eks. Overmestere

Erik A. Evjen, Kåre Granli, Arne Oddevald, Kjell Weum Eriksen, Arnfin Evjen, Bjørn Schau, Jan Erik Johansen, Oddvar L. Follestad, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien, Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen

Valgte embedsmenn 1999 - 2001:

Overmester	Ivar T. Schmidt
Undermester	Erling Nordsjø
Sekretær	Dag Thorkildsen
Skattmester	Per Ole Dingtorp
Kasserer	Sjur Martin Nielsen

Utnevnte embedsmenn 1999 - 2001:

Ceremonimester	Bjørn-Eirik Kirkeberg
Kapellan	Egil Nord
Inspektør	Arvid Soelberg
Indre vakt	Simen Levinsky
Ytre vakt	Arne Johannes Aune
Arkivar	Tore Finn Lundberg
Musikkansvarlig	Ragnar Nybro
OM Høyre assistent	Kjell Myhre
OM Venstre assistent	Jan Simon Jacobsen
UM Høyre assistent	Knut Alme
UM Venstre assistent	Kjell Arne Bjerkland
CM Høyre assistent	Hans-Petter Dulsrud
CM Venstre assistent	Sven Erik Otten
Fører	Eivind Rolfsen
Varafører	Arvid Heier Larssen

Av innholdet:

- Side **4** **Advent**
Leder av Br. Egil Nord
- Side **5** **Kjære Brødre!**
Av Br. OM Ivar T. Schmidt
- Side **6** **Cato-senteret**
Av Br. Simen Levinsky
- Side **8** **Hvorfor jeg har valgt nettopp dette diktet...**
Av Br. Fridtjov Huseby
- Side **9** **Vi ønsker to nye Brødre velkommen!**
- Side **11** **«TW-glasset» - ukjent for mange av Brødrene!**
- Side **13** **Utvikling av våre ritualer fra de eldste tider...**
Av Br. Eks OM Arnfin Evjen
- Side **16** **Stortingsgaten 28 – hva skjer?**
Av Br. Eks OM Svein Solberg
- Side **18** **Ved Loge nr. 22 Thomas Wildeys Logemøte nr. 1000!**
Ved Br. Eks OM Knut Borgen
- Side **20** **E-post fra Singapore**
Av Br. Egil Nord

I redaksjonen:

Redaktør: *Egil Nord*

Layout: *Hans-P. Dulsrud*

Øvrige redaksjons-
medarbeidere:

Knut Borgen

Arnfin Evjen

Jan Willy Eriksen

*Redaksjonen avsluttet den
3. desember 2000.*

Stoff til TW-Nytt kan
sendes:

Hans-Petter Dulsrud

Drammensv. 61D, 0271 Oslo

Tlf. privat: 22 43 70 16

Tlf. jobb: 22 18 94 67

OBS!

Inserterer står for innsenders egne meninger uten at redaksjonen tar stilling til innholdet.

Leder: Advent

Fra 54. etasje kan man skue langt i klarvær. Svært langt! Nærmest og dypt under en ligge alle husene, gatene og det pulserende liv. Det nære og det håndterbare.

Av Br. Egil Nord

Noen kilometer lengre borte, over alle hustakene, skues de grønne rismarker. Der føden produseres.

Helt i det fjerne smelter hav og himmel sammen. Skjæringspunktet er utydelig. Bildet er dig-sig. Hva der mon tro? Hva er der å forvente?

Advent betyr å vente på. I bibelsk sammenheng ventet de på Messias' frelse. Herren hadde gitt sine profetier helt siden Exodus.

Forventningen både om det forgjettede land og Messias sto i sentrum.

Vi står nå i Julens advent, der tradisjoner skal dyrkes, og familieliv prioriteres. Så også for Embedskollegiet. Men Embedskollegiet har nok en «tilleggs-advent». Deres og egentlig vår alles advent er at det nye året skulle

kunne bringe de mange Brødre av Loge Nr. 22 Thomas Wildey som ikke vanligvis er sammen med oss i Logesalen tilbake til Salen. Det er faktisk over 50 prosent!

La oss derfor ta heisen opp igjen til 54. etasje og betrakte det lange skuet. Det skuets der disen fremtreder. Disen – uvissheten om et valg. Ta valget, og la veien gå gjennom Logen på din videre vandring.

La oss oppfylle Embedskollegiets advent.

**En velsignet
Julehøytid til
alle Brødrene!**

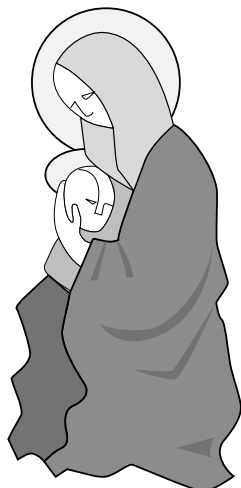
Med Broderlig hilsen
i V. K. og S.

Egil Nord

TW-Nytt

«Forskjellen
mellom
lykke
og
fornøyelse
består i
at man selv
kan
velge
fornøyselsene»

Gustav Knuth

Kjære Brødre!

Av Br. OM Ivar T. Schmidt

Julen står for døren, ett år er snart over, og ett nytt år står snart klar til å tas i bruk. Etter en lang og våt høst ser vi vel alle frem til en hvit julehøytid hvor familien samles og vi får oss noen ekstra fridager.

Det er også rundt denne høytid at solen snur og vi går lysere dager i møte, men dessverre er jeg ikke så helt sikker på at vi alle gjør det.

Jeg har et bestemt inntrykk av at mange av oss blir mer og mer opptatt. Flere påstår at arbeidslivet tar mer og mer av deres tid. Rasjonalisering og effektivisering er to nøkkelord som man ikke kommer vekk fra.

Er det slutt på den tiden da vi hadde fritid både til familie og til oss selv! Til Logen for eksempel!

Jeg har snakket med mange Brødre som sier: det var godt å komme hit ned, godt å snakke med gode venner og om annet en jobb, det var godt å tenke på noe annet, godt å sette «ryggsekken» fra seg og la tankene svinne hen. Det er vel dette som er målet til alle Brødrene, vil jeg tro!

Forleden overhørte jeg, i en annen sammenheng, to mennesker som snakket

om sin stressede hverdag. De var så vidt passert 40 år. Den ene hadde vært sykemeldt i syv måneder på grunn av stress. Den andre var i ferd med å bli det.

Legene hadde erklært førstnevnte som utslitt p.g.a.

stress, utslitt i en alder av 40 år! Jeg tenkte i mitt stille sinn at kanskje situasjonen hadde vært annerledes om disse menneskene hadde hatt en Loge å gå til, at de hadde prioritert én kveld hver uke, fått en kveld for seg selv og nullstilt sin uro og sine bekymringer. Her får vi påfyll av alle verdier, positive tanker, samhold og ikke minst, vennskap.

Når det gjelder vårt eget fremmøte i Logen, føler jeg at i de fleste tilfeller dreier det hele seg om egne prioriteringer.

Se på våre seniorer, friske, spreke og humorfylte og fulle av visdom. De vet hva livskvalitet er og de dyrker den. Det er dette de har fått gjennom et langt Logeliv. Bør vi ikke ta med oss litt lærdom fra dem?

Når jeg ser meg litt

rundt så er jeg nesten ikke i tvil om at gjennomsnittsalderen til Brødrene i Logen må være atskillig høyere enn det som er normalt.

Når dette innlegg har fått dette innhold så er det fordi jeg føler et sterkt behov for å klargjøre «mitt syn» på hva Logen og Logens innhold betyr for oss, og hvordan jeg tror den påvirker oss til det beste for alle.

Så vil jeg takke Brødrene for den innsats dere gjør, og har gjort, for at alt skal fungere og bli til det fristed vi har fått i Stortingsgaten 28. Jeg takker alle embedsmenn, valgte og utnevnte for den innsats dere gjør hver tirsdag.

Jeg takker alle nevnder for hva de har gjort gjennom dette året. Jeg takker Privatnevnden for alt det kulinariske dere fremskaffer til hvert møte og for den service dere byr oss!

Til sist ønsker jeg Eks Stor Sire, DDSS Jan Erik Johansen, Storrepresentant Bjørn Grødtlien, Embedsmenn og Brødrene, alle med sine respektive familier en...

Riktig God Jul!

TW-Nytt

Tanker om Cato-senteret i Son

Torsdag 12. oktober 2000 hadde Bror Karl-Erik Bastiansen og undertegnede gleden av å reise en tur ut til Cato Zahl Pedersen Senteret

i Son. Hensikten med besøket var å overlevere en liten gave fra Sosialnevnden i vår Loge, samt å gi Bror Bastiansen – som er nytt medlem i nevnden – anledning til å ta senteret i nærmere øyesyn.

Av Br. Simen Levinsky

Nevnden har skaffet til veie et lite frese-sett av merke *Dremel* og to små skrustikker. Utstyret brukes til ulike formingsarbeider på hobbybasis. Cato-Senteret legger stor vekt på aktiviserings tiltak for brukerne. Dette har stor betydning for den enkeltes trivsel og gjør lange og tidvis tunge dager mer meningsfulle. Det er nok helst gutta som satte størst pris på akkurat denne gaven. Formings-tilbudet er bra på senteret, men for oss herrer er det kanskje ikke alltid tekstilforming og figurer av trolleig som frister mest bestandig. Vedder for øvrig på at jentene vil stille seg i køen de også, for det er et artig og ganske avansert verktøy de nå har fått. Vi måtte love å overbringe en varm takk til vår Loge og brødrene fra senteret og

brukerne. Det gjør jeg herved med stor glede.

Vi fikk forresten en gave selv også. En fin, innrammet collage med bilder fra vår grillaften der ute i fjor høst.

Vi ble tatt imot av Cato-Senterets aktivitetsleder *Tina Herregården*. Hun stilte opp på egen fritid for å vise oss rundt. Det at personalet «glemmer» å gå hjem etter endt arbeidsdag er forresten ikke helt uvanlig, og sier nok sitt om miljøet på senteret. Vi spiste en nydelig middag sammen mens Tina fortalte nytt siden sist vi var på besøk. Deretter ble det omvisning og møte med noen brukere. En varm opplevelse om at det nytter å arbeide med seg selv når forholdene er lagt til rette som her. De aller fleste forlater senteret friskere enn da de kom, både fysisk og

psykisk. Det er også gledelig å kunne fortelle at et prosjekt med fjernoppfølging av brukerne hjemme har kommet godt i gang. Det gis dataopplæring, utstyr skaffes og kontakten går via Internett. Det blir nok ikke lett for enkelte å snike seg unna treningen heretter.

Cato-Senteret sliter i motvind for tiden. De er en privat stiftelse, og har som mål å oppnå offentlig godkjenning som rehabiliteringssenter iht. sykehusloven og off. regelverk. Dette er underlig nok en tornefull og kronglete prosess å gjennomføre. Selv om behovet for rehabiliteringsplasser er meget stort i Norge, later det til at private tiltak ikke er helt stuerent. Når vi så vet at det offentlige ikke selv klarer å dekke det faktiske behovet, så får nok de byråkratiske avslagene et heller underlig skjær over seg. Før senteret sin godkjenning vil det kunne henvises brukere dit direkte fra andre sykehus eller øvrige helsevesen, med offentlig betaling og refusjonsordninger som for all annen off. behandling. Dette vil da utgjøre selve fundamentet for trygg og forsvarlig økonomisk drift.

Jeg håper at våre politikere, kommunalt og statlig snart greier å bli enige seg imellom. Det er et slit å balansere på en økonomisk knivsegg slik senteret gjør i dag. Og, det stjeler krefter

og ressurser som heller burde komme brukerne til gode. Det er også et spørsmål om hvor lenge man greier å beholde en såpass engasjert personalgruppe når en aldri vet om arbeidsplassene er trygge også neste måned. De største tapene er det nok atter brukerne som lider. Et liv, en funksjon og et selvbylde som kan bedres, om bare de som bestemmer kunne bli enige om at Cato-Senteret er liv laga.

Mens denne lille epistelen var under arbeid har det faktisk blitt tent et lite lys i Cato-Senterets finansielle mørke. Ledelsen og noen engasjerte lokalpoliti-

kere ble innkalt til et møte med *Helseminister Tore Tønne*. Og senteret ble fredag den trettende (!) oktober 2000 tildelt et økonomisk bidrag som vil holde driften i gang frem til årsskiftet. Og, imens er det å håpe at gode krefter fortsetter å arbeide for dem, for uten Cato-Senteret blir Norge atskillig fattigere.

Jeg mener det er i god Odd Fellow-ånd at vår Loge, via Sosialnevnden, engasjerer seg i Cato-Senteret. Det er enkeltmenneskers skjebne vi snakker om, og vår støtte blir satt stor pris på. Vi kan nok ikke alene redde senteret, det er totalt sett et

samfunnsansvar. Og, som Orden bør vi heller ikke engasjere oss direkte på det politiske plan. Men, jeg er likevel stolt over at vi brødre bidrar på vår måte, og at jeg får være med.

Jeg har tidligere skrevet litt i TV-Nytt om senteret. Kontakt meg gjerne om noen ønsker ytterligere opplysninger.

For Sosialnevnden i Loge 22. Thomas Wildey.

Med vennlig hilsen i V. K. og S.

Simen Levinsky

TW-Nytt

Tanker for Julen

Vi nærmer oss nå Julen. En høytid hvor glede og nestekjærighet står i høysset. Selvfølgelig blir også julehøytiden markert også hos oss her i Logen. Vakkert og stemningsfullt. Når jeg nå sitter her med tanker om hva som skal kjøpes inn av julepresanger etc., kommer tankene automatisk også inn på budskapet for julen. Ikke bare hva som står

skrevet, men også hva som formidles gjennom vår orden. Et grunnleggende syn som fremheves er at man skal være positive overfor hverandre, og hjelpe der

det trengs. Men hva bedriver vi? Er vi så hjelpsomme og forståelsesfulle overfor hverandre? Etter min mening er svaret nei.

Dessverre. Den siste tiden har jeg følt at det snakkes mere enn det snakkes bra om en Bror i vår Loge. Hvorfor? Hva har skjedd den senere tid? Eller er det bare jeg som ikke har lagt merke til dette tidligere? Renker og intriger sliter vi nok med i det daglige. Hvorfor skal vi dra med oss denne uverdige last inn i Logen?

Fortsettes side 17

Hvorfor jeg har valgt nettopp dette diktet av Arnulf Øverland...

Av Br. Fridtjov Huseby

Det er mange minner som vekkes til live ved Arnulf Øverlands dikt.

Imin alder er tiden som barn selvfølgelig et godt stykke tilbake, men fordi det var fine og gode år, føles det ikke så fjernt.

For meg er diktet riktig beskrivende og oppfrisker erindringene om atmosfæren i hjemmene. Familiene hadde god plass i sine hus, særlig på de større gårdene. Miljøet var nok romslig på mange måter, selv om det hadde med seg litt gammeldags form fra tiden før krigen, med tilhørighet i riksmålet som mange lenge har ment var geografisk markert i Oslo Vest og i Vestre Aker.

Herfra er veien kort til Arnulf Øverland. Hans dikt har en klar, fast form som var preget av hans respekt for

ordet som kunstnerisk uttryksmiddel.

Opprøreren er også forkynner av nestekjærligheten, og er ikke fremmed for fromheten.

Med sine mange sider, temaer og uttrykksformer, ble Øverland betegnet som den mektigste, lyriske røst i mellomkrigstidens Norge.

De av oss som har opplevet Arnulf Øverland som oppleser av egne dikt, vil aldri glemme det!

Fridtjov

JUL

Der blev så sent og langsomt gry og tidlig mørkt i hus og by med alle lamper tændte. Og der kom sne og akevær. Da måtte julen være nær, og det blev hardt at vente.

Så kom den første julegran ! Vi glemte bok og timeplan og var for tidlig glade. En skog var kommet hit inat ! Vi gik os vild og stod forlatt i stille duft av kvæe !

Den siste lange time går, og al vor sorg er endt i år for frøknen og pedellen. Vi river vore ransler frem og stormer ut og stormer hjem til mor og julekvelden.

Op hjemme er det bråk og bras og kjøkkenbænken full av stas og underlige pakker: Rosiner, mandler, mel og mjød og julelys og julebrød, – og dagen lir og lakker.

Så hemmelig går alting til. Nu spør det, om du har vært snil, og du får tinsoldater. Du vet nok de, du liker best, som traver tappert frem tilhest på brede, grønne plater.

Op stuedøren lukkes op: Der står det, tændt fra rot til top, det glitrer og det brænder ! Det lukter lys, og harpikslukt, og der er epler, alslags frukt og snille kakemænder !

Så kommer natten, mørk og mild, og engler flyver fra og til på bleke melkeveier. Og Herregud, din vilje ske; men lad det helst bli meget sne, ja al den sne, du eier !

Arnulf Øverland

Nytt fra Ordenen

Likestillingsaken

I siste utgave av TW-Nytt skrev vi at det skulle avholdes et Storlogemøte på skriftlig grunnlag (det er kun de fremlagte spørsmål de valgte representantene skal besvare).

Representantene skulle denne gang ta stilling til en del organisasjonsmessige endringer i Storlogen og Rebekkarådet. Med stort flertall vedtok representantene, både fra Odd Fellow Loger og Rebekkalogene, de forslag som var sendt ut, og som vil resultere i blant annet følgende endringer i vår Ordens organisasjon:

- *Rebekkarådet fusjoneres inn i Storlogen og blir avviklet*
- *Det blir 1 Stor Sire (kvinne eller mann)*
- *Tittelen Rådsrepresentant forsvinner – alle blir Storrepresentanter*
- *Det skal fortsatt hete Rebekkasøster og Odd Fellow Bror*
- *Hver av de to enhetene skal fremdeles ha egen Storsekretær, Stormarsjall etc. Alle disse blir en del av Storlogen.*

Dette vil medføre at våre lover må endres i overensstemmende med vedta-

Her har vi gleden av å ønske velkommen to nye Brødre!

Hans Petter Jahr
Inn 21-11-2000
Født 21-06-1955
Fadder: Simen Levinsky

Steinar Lyngroth
Inn 21-11-2000
Født 04-05-1952
Fadder: Bjørn Jahr

«Møt så ofte du kan!»

kene. Neste Storlogemøte er derfor fremskyndet til juni 2001 og forslag til lovendringer vil bli forelagt dette møte.

Som alle forstår medfører dette ingen vesentlige endringer i vår Loges nåværende organisasjonsform.

Det skal naturligvis ikke være noe felles Logemøte, selv etter denne endring, dersom noen har trodd dette, men det kan som det tidligere har vært skrevet, godt tenkes at vi i fremtiden kan få en kvinnelig Stor Sire i en valgperiode.

KB

TW-Nytt

«Fremskrittet er bare mulig hvis man intelligent overskrider reglene»

Boleslaw Barlog

Et kort referat fra en reise til vår vennskapsloge i Fredericia

Av Br. Eks OM Knut Borgen

Undertegnede var på et kort besøk i vår vennskapsloge i Fredericia i begynnelsen av november.

Logen hadde innvielse av to nye Brødre. Det var første gang jeg overvar en gradspassing i Danmark og det gav meg noen nye opplevelser. Selv om teksten er lik er selve seremonien noe annerledes enn hos

oss. Likevel en fin opplevelse!

På ettermøtet ble det servert en tre-retters meny – pris kr. 35.- !!!

Privatnevnden hadde kopiert opp i størrelse A5 et program for kvelden og med logesangene til Koldinghus og

Thomas Wildey.

Dette som en idé til vår Privatnevnd ved gradspassing-er, innvielser og ved for eksempel besøk fra andre Loger.

Norgesutvalget i Loge nr. 37 var i

full aktivitet og hadde egen «stand» på ettermøtet hvor formannen *Knud Kjør Rasmussen* solgte slips og slipsnåler.

Knut Borgen

**Besøg af
Loge nr. 115, Koldinghus
og optagelse af
Søren R. Pedersen
og Henrik Gade Kaasgaard
den 1. november 2000**

TW-Nytt

G

O

D

J

U

L

!

« TW-glasset » - ukjent for mange av Brødrene!

Det var trolig i begynnelsen av 60-årene, i den perioden hvor *Brødrene Per Ramsten* og *Arne Gjerberg* var Overmestere, at *OM Per Ramsten* tok initiativet til at Logen startet med aktiviteter overfor Brødre som fyllte runde år, eller hadde gjort seg fortjent til å motta en heder fra Logen - et **krystall blomsterglass** med inngravert Logens segl, navn, dato og årstall. Det var naturlig at *Bror Per Ramsten*, selv skrev statuttene for utdelingen av TW-glasset, siden det oppstod under hans periode som Overmester.

I alle år var det *Bror Bjarne Due* som førte oversikt over de Brødre som mottok TW-glasset, men det var embedskollegiet som pekte ut hvem som skulle motta glasset.

Etter hans død overtok det sittende embedskollegiet denne tradisjonen med å føre denne protokollen.

I perioder var det slik at Brødre som fyllte runde år, mottok denne hilsen, nesten automatisk.

I 1995 tok daværende Overmester opp i embedskollegiet, spørsmålet om vi ikke burde endre vedtek-

tene for tildeling av TW-glasset.

Én ting var at krystallvasen med inskripsjon etter hvert begynte å koste en del penger, men en annen og viktigere årsak var om det i det hele tatt var noe «gjevt» å motta et slik glass, når det ikke ble knyttet til en spesiell «innsats».

Det ble derfor vedtatt nye statutter for tildeling av glasset og den vesentlige endringen bestod i at ikke alle automatisk skulle motta dette ved runde år, men kun de Brødre som hadde vist særlig stor interesse for

Logearbeidet, som for eksempel å inneha embeder eller på annen måte gjort seg bemerket på en positiv måte, i forhold til Logen eller Ordenen. Dessuten skulle vedkommende inne-

hatt 3. grad i minst fem år og ha møtt regelmessig.

Å motta TW-glasset skulle med andre ord være en ære, og ikke noe man mottok ved fyllte runde år. Nedenfor gjengir vi noen av de reglene som ble vedtatt 10. februar 1996 for tildeling av denne hedersbevisning.

- *TW-glasset overrekkes fortrinnsvis av Overmester og bør skje knyttet til en høytidelig handling ved et Brodermåltid.*
- *TW-glasset kan gis som gave til andre Loger ved spesielle anledninger, som jubiléer etc.*
- *TW-glasset kan kun mottas én gang.*
- *Hvert embedskollegie utnevner en nevnd bestående av Eks OM - OM - Skattemester -Klagenevndens formann, samt en 3. grads Logebror. Disse foretar vurderingen av en kandidat, eventuelt en spesiell anledning.*
- *Logens sekretær fører oppgave over tildelingen i egen protokoll.*

Årsaken til at vi tar opp denne saken nå, er at det etter vår oppfatning bør være kjent for alle at vi har denne tradisjonen i Thomas Wildey, og at fremtidige embedsmenn og Brødre skal kjenne til historien rundt TW-glasset og de regler som gjelder for tildeling.

TW-Nytt

“Vi sakser...”

Fra Fridtjof Nansen Nytt har vi sakset denne saken:

Fra Sosialnevnden

I slutten av første halvår 1999 gjennomførte Sosialnevnden i vår Loge sin første bingo i et fremmed lokale. I perioden 1. til 10. juni hadde vi ansvaret for den bingo som ble avholdt i Dahles Bingo på Lillebislett. 28 Brødre stilte opp og hadde firetimers vakter. Noen Brødre tok to vakter. Sosialnevnden vil takke hver og en for stor velvilje, og avviklingen av vaktene var en fryd for den som hadde ansvaret. Hjertelig takk for innsatsen! Fordelingen av overskuddet ved 1/2 års utløp på deltagende foreninger gav oss en pott på kr. 47.000,- som er vel innsatt på Logens konto.

*Per Rønneberg
Formann i Sosialnevnden*

Så et klipp fra Medlemsnyt til vår Broderloge Nr. 37 Thomas Wildey, Fredericia.

Norgesudvalget

Br. Knud Kjær Rasmussen minder om at vor venskabsloge nr. 22 Thomas Wildey kommer til Fredericia i 2001.

11. 12 og 13 maj er afsat til besøget, og br OM Ivar T. Schmidt har meddelt at der på nuværende tidspunkt er tilmeldt 55 – 60 deltagere. Husk allerede nu at sætte kryds i kalenderen til St. Bededagsferien!

Fra Fridtjof Nansen Nytt har vi også sakset denne saken, juni 2000:

Fra en «voksen» Bror om sitt nye Logeliv.

For snart 25 års siden ble jeg tatt opp i Logen og det var med iver og glød jeg startet på et Logeliv. Mitt møte med Odd Fellow var som vi vel alle har opplevd det, annerledes, nytt og spennende. For meg ble det noen fine år. Jeg kom tidelig med i Privatnevnden og i Sosialnevnden og hadde mange gode opplevelser med Brødrene i Logen. Mange ting gjorde at tiden til Logearbeide ble vanskelig for meg. En jobb som krever mer av meg og oppgaver, laug og foreninger tok det meste av min tid. Jeg skal ikke utbrodere dette, men for oss alle har det vært prioriteringer i bildet.

I flere år var jeg mye borte, kanskje ble det lenger enn nødvendig. Loge var kommet på avstand og jeg følte det vanskelig. Jeg var heldig og fikk av en kjær Bror et puff: «*Nå vet jeg at du har tid, så nå kan du komme på neste møte, jeg gleder meg til å se deg*», sa han. Svaret mitt ble: «*Ja, nå har jeg tid og har lenge hatt lyst, jeg kommer. Takk for at du ringte.*»

Jeg må si mine Brødre, hvis noen av dere har følt det samme som meg, så gjør som meg og begynn ditt nye Logeliv. Jeg har vært med noen år igjen og får fra alle møter med meg noe nytt og lærer hva Vennskap, Kjærlighet og Sannhet betyr for oss alle. Ja, kjære Bror, kom og møt oss igjen, dine nye og gamle Brødre vil ta godt imot deg!

Det vet jeg!

Utvikling av våre ritualer fra de eldste tider...

Av Br. Eks OM Arnfin Evjen

Ritualene er den faste stammen og kjernen i vårt Ordensarbeid. I disse fremlegges Ordenens bærende idéer. Fremførelsen ved gradpasseringene gir Brødrene i visuell form de forskjellige graders læresetninger.

Det kan derfor være av interesse å vite litt om hvorledes de forskjellige Logegrader er blitt til, hvilke grader som har sitt utspring fra *Manchester Unity*, hvilke som stammer fra våre amerikanske fedre.

De eldste Odd Fellow Loger som utviklet seg i England var, som jeg tidligere har beskrevet i TW-Nytt, sammenslutninger som arbeidet under meget enkle seremonielle former. I begynnelsen av 1800 tallet hadde man innført et seremonisystem, spesielt egnet for de «enkle» mennesker som den gang utgjorde majoriteten av medlemmene. Sammenslutningen av en del Loger i 1814 til *Manchester Unity*, gjorde at man fikk utarbeidet et ritual for 4 grader. Det var

nok dette som Thomas Wildey tok med seg over til Amerika, og som ble lagt til grunn ved stiftelsen av den første Logen i Baltimore i 1819.

Men ritualene adskilte seg i høy grad fra de som benyttes i dag. De ble ikke anskueliggjort ved noen dramatisk fremstilling, men deres symbolikk ble søkt klarlagt gjennom opplesning fra stolene av skilddringer fra Bibelen eller andre verker

«innvielsen er en grad, selv om den ikke er nummerert som sådan».

med moralsk innhold.

De grader som da fantes var innvielsen og tre nummererte grader. Man har i den forbindelse reist spørsmålet om hvorfor ikke innvielsen ble en nummerert grad, og svaret er nok at innvielse ikke ble betraktet som en egen grad. Den kaltes den gang helt enkelt innvielse («*initiation*» eller «*initiatory*» eller bare «*making*»), altså ikke innvielsesgrad. I dag står det uttrykkelig i *Den Suverene Storlogelov* at «innvielsen er en grad, selv om den ikke er

nummerert som sådan».

Den sterke interesse som besjelet Thomas Wildey og hans medhjelpere ga seg uttrykk i utbygging av et antall grader utover de foran nevnte fire, og har sikret sin bakgrunn i ønsket om å utvikle og fullkomme mengjøere Ordenens idéinnhold og det rituelle arbeidet overhodet. Samtidig fikk man løftet Logearbeidet opp på et høyere plan, for dermed å motvirke vertshussystemet med tobakk og drikk.

Logeritualene ble i Amerika utbygget med to nye grader, samt en særskilt *Storlogegrad*. I 1820-årene ble også Leirinstitusjonens 3 grader innført, hvorav en er av engelsk opprinnelse.

Innen ti år etter Ordens innførelse i Amerika hadde man altså 6

Logegrader, 3 leirgrader og én Storelogegrad, til sammen ti grader, hvilket man vel kan kalle en rask utvikling.

De forskjellige gradene var følgende:

Innvielsesgraden (Initiatory)

Dette er den eldste av alle gradene. Det finnes en gammel beskrivelse av hvordan denne graden ble gitt i England i begynnelsen av 1800 tallet, altså omtrent da Thomas Wildey ble innviet i Ordenen. Det er interessant å konsta-

Fortsettes neste side

***Utvikling av våre...
Fortsatt fra forrige side***

tere at man finner hovedbestanddelene i denne graden slik som den nå gis hos oss, nesten uforandret snart 200 år etter. I denne grad var og er en Odd Fellows Brors livssyklus konsentrert.

Den første eller hvite grad

(The 1st or white degree)
Dette er av engelsk opprinnelse og fargen var som navnet antyder hvit.

Den andre eller avtalegraden

(Covenant degree)
Denne grad ble til i 1821. Den er forfattet av *J. Entwistle*, og er altså av amerikansk opprinnelse. Fargen var lysrød og dens innhold var vennskap og samhold. Vår nåværende første grad er blitt til ved en sammenslåing av de gamle første og andre grader, og har ikke bare hentet sitt idéinnhold men også sin farge fra den gamle andre grad.

Den tredje eller kongelige blå graden

(The 3rd or Royal Blue degree)
Dette motsvarer vår andre grad. Den er av engelsk opprinnelse og omhandlet menneskekjærlighet. Fargen var blå som hos oss.

Den fjerde eller minnegraden

(The 4th or Remember-

rance degree)
Denne grad ble skrevet i Amerika i begynnelsen av 1820 tallet og forfatter var også her *J. Entwistle*. Den inneholdt foruten adskillig lærdom av ideell art, også en rekapitulering av de foregående graders innhold, og kaltes derfor minnegraden.

Den femte eller skarlagensgraden

(The fifth or Scarlet degree)
Denne grad var av engelsk opprinnelse. Den hadde som emne sannheten som det ledende motiv for følelser og handlinger. Fargen var som det fremgår av navnet skarlagensrød, og symboliserte ære, ærbødighet og høyhet. Nå er fjerde og femte grad sammensluttet i vår tredje grad.

Gradens nummerbetegnelse var fra begynnelsen ganske vekslende. De to grader med amerikansk opprinnelse hadde ikke alltid et særskilt nummer, og ble også betegnet som «*midlertidige*» grader. Den foran nevnte ordning mellom gradene ble fastsatt i 1827, men nummereringen kom først senere. I sin ytre oppbygning er denne inndeling av gradene blitt stående, og gjelder for alle jurisdiksjoner over hele verden som er tilsluttet den amerikanske ordensgren.

Innholdet av ritualene, eller om man vil, budskapet i gradene, er fastlagt og kan ikke forandres. Imidlertid er ritualenes form,

det skrevne ord, underlagt hver suverene jurisdiksjon å forme i overensstemmelse med det angjeldende lands nasjonale og kulturelle særpreg. Det ligger også i sakens natur at ritualene i tidens løp har vært gjestand for en rekke mer eller mindre betydningsfulle endringer. De var jo opprinnelig utarbeidet av forskjellige menn uten gjensidig samarbeid.

Ritualet med de 5 gradene viste seg etterhånden å være for besværlige og innviklet, og på Storlogemøte i 1880 ble det vedtatt å redusere Logegradene til et antall på tre. Det ble dermed frembrakt et overskuelig og lett håndterlig arbeidsgrunnlag og hele ordensbelæringen var nå på en genial måte løftet opp og konsentrert i nøye overensstemmelse med ordens målsetning om «*utbredelse av vennskap, kjærlighet og sannhet*».

Man kan ikke annet enn nære den største respekt og beundring for den visdom og det menneskekunnskap som har besjelet vår ordens første pionerer i forbindelse utarbeidelsen av våre ritualer, som har kunnet bevare sin livskraft gjennom tidene.

Vi har mottatt våre ritualer som en arv fra våre ordensforfedre og det er vår plikt å vokte dem som en dyrebar skatt.

Arnfin Evjen

TW-Nytt

INNBYDELSE

til

JULETREFEST

BARNE- OG FAMILIEFEST

Torsdag den 28. desember 2000 kl 17.00
i Stortingsgaten 28

Kjære Søstre og Brødre!

Atter kan vi se fram til Logens årlige høydepunkt for våre barn, barnebarn og ikke minst for oss selv - «Juletrefesten»!

I år har Rebekkaloge nr. 47 Victoria, Loge nr. 10 St. Hallvard, Loge nr. 20 Fridtjof Nansen og Loge nr. 22 Thomas Wildey gått sammen om dette arrangementet.

Et «Nisseorkester» med mange små og store nisser, vil stå for mye fin musikk, sang og gang rundt juletreet, leker, utlodning m.m. Film blir det også.

Selvsagt kommer «Sjefsnissen» også og hilser på, og deler ut poser til barna.

Det blir servering av kaker og kaffe til de voksne, pølser og brus til barna.

Alt dette koster kun kr. 75 pr. person

Møt opp med barn og barnebarn. Har du ikke barn eller barnebarn, så kom allikevel, og du vil treffe mange feststemte søstre, brødre og barn til et hyggelig «Juletreff».

HJERTELIG VELKOMMEN!

Med hilsen i V. K. og S

Juletrefestkomitéen

Bindende påmelding innen 13. desember 2000 til:

Rebekkaloge nr. 47 Victoria v/UM Karin Otterbeck, P: 22 14 48 49 A: 22 38 74 19 karin.otterbeck@patentstyret.no
Loge nr. 10 St. Hallvard v/UM Knut Borge, P: 22 29 18 32
Loge nr. 20 Fridtjof Nansen v/UM Svein Jacobsen, P: 64 87 24 08 A: 22 83 81 70 svejac@ah.telia.no
Loge nr. 22 Thomas Wildey v/UM Erling Nordsjø, P: 22 17 60 15 A: 23 14 60 33 erling.nordsjo@posten.no

Stortingsgaten 28 - hva skjer?

Jeg fikk for en tid siden en forespørsel fra redaksjonen av TW-Nytt om å redegjøre for hva som skjer i Stortingsgaten 28. Jeg vet at dette ønsket om en orientering skyldes det faktum at en leiekontrakt utløper neste sommer, og at det har versert rykter og teorier om hva som da skjer. De faktiske forhold er som følger...

Av Br. Eks OM Svein Solberg

Sparebankgårdens kontrakt på lokalet i 1. etasje utløper 1. juni 2001. denne kontrakten gjelder lokalene til den tidligere *KABA Restaurant* og som er framleiet til *NSB Reisebyrå* med inngang til venstre for vår hovedinngang.

En av forretningsførers oppgaver er å vurdere leieforholdene og de ulike lo-

bart utviklingspotensialet som her forelå. Sparebankgårdene og NSB har derfor fått melding om at leiekontrakten ikke vil bli reforhandlet.

Samtidig har vi muligheten for å disponere et av forretningslokalene i Olav

kalenes potensiale. For dette lokalets vedkommende var det helt tydelig at det måtte kunne utnyttes til annet enn kontorer. Gårdselskapets styre så umiddel-

V's gate, som vel er en av Oslos tettst trafikkerte gater. Knappt noe sted i byen er det så mange forbipasserende *nesten hele døgnet* som her. Tanken er å benytte dette lokalet til en

bar, pub e.l. og anlegge trapp til lokalet over, slik at dette lokalet blir tilgjengelig også fra Olav V's gate.

Det var lenge antatt at de beste prisene ville vi oppnå ved at serveringsvirksomheter etablerte seg i lokalene. Eiendomsmarkedet er under så

sterk utvikling –

på godt og vondt

– at det er av og

til vanskelig å

vurdere mor-

gendagens

marked. Det

site året har

det skjedd

mange nyetab-

linger i området,

og serveringsvir-

somheter har inngått

kontrakter på nivå med

våre priser for kontorarea-

ler. Kanskje den viktigste

årsaken til at leiepriser i

markedet for serverings-

virksomheter er redusert,

er etableringen av Steen &

Støm Vika, som foreløpig

synes å ha vært en fiasko.

De priser som idag betales

av Steen & Støm Vika er

latterlig lave, og bidrar til å

dra prisene også i nabola-

get sterkt ned. Markecet

ser selvsagt ikke bare på

priser, men også til loka-

lenes attraktivitet m.h.t.

beliggenhet.

Et av de mange hensyn

vi har forsøkt å ivareta er at

dette lokalet ligger under

våre egne spisesaler, og det

er derfor ikke ønskelig med

f.eks. diskotek som spiller

for full musikk under våre

måltider.

Til tross for at utviklingen av lokalet har krevet full oppmerksomhet i hele sommer, er det i skrivende stund ikke fattet beslutninger m.h.t. nye leieta-gere.

Uansett hvilke virksomheter som kommer hit, synes det klart et merinntektene pr. år vil øke vesentlig. Det ville være uklokt av meg nå å antyde økningen i kroner. Det er også klart at utviklingen av lokaler fra kontor til annen type virksomhet vil kreve investeringer fra vår side. Størrelsen på våre investeringer vil være avhengig av type virksomheter vi til syvende og sist uttforhandler med, og blir også et forhandlings-spørsmål m.h.t. grad av ferdigstillelse stilt opp mot endelig leiepris. Selskapets investeringer forutsettes inntjent ved hjelp av merinntektene i løpet av en rimelig tid. det finnes også interessenter til lokalene som ser verdien av dem, og som er villige til å betale en – etter vår mening – fornuftig pris, og det bør ikke ta for lang tid før endelige resultater foreligger.

Kjære Bror Redaktør. I det ovenstående er det mye snakk og lite konkret. Slik må det være på det nåværende stadium, siden ingen kontrakter er sluttforhandlet. Det ville derfor være ganske uansvarlig av meg å forskuttere styrets beslutninger og de endelige avtaler før de er inngått. Jeg

takker for å få anledning til å beskrive den reelle virkelighet, slik at rykter ikke skal oppstå på feil grunnlag.

Jeg kommer mer enn gjerne tilbake til TW-Nytt når det er mulig å være mer konkret.

*Med broderlig hilsen i
V. K. og S.*

Svein Solberg

TW-Nytt

Tanker for Julen...
Fortsatt fra side 7

Selv er jeg fadder for tre Brødre, og jeg har alltid fremhevet et godt og uselvisk kameratskap blant Brødrene. Dette holder dessverre ikke alltid stikk. La med presisere med en gang at dette gjelder ikke alle. Men at man i det hele tatt bringer den slags inn i vår krets er ikke holdbart. Langt mindre når enkelte av disse personene har ambisjoner i vår Orden.

La oss ikke glemme utgangspunktet: Vi ønsker et fristed fra utenverdenen, og vi ønsker å bli bedre mennesker. La oss gå i oss selv og tenke etter om vi baktaler i stedet for å fremheve det gode i vår neste. La oss være ærlige mot hverandre! Ikke smile i det

ene øyeblikket, og i det neste gå i mot vedkommende. Selv er jeg heller ikke feilfri. Langt i fra! Men jeg synes dette bør sies slik at vi kan bruke fritiden vår fremover til å gå i oss selv.

Dette ble nok et annerledes julebrev, men oppfattes det riktig så kan det kanskje bidra til et hyggeligere og bedre vennskap og broderskap hos oss. Kanskje klarer vi å bære hverandre frem i stedet for å være lunkne overfor hverandre. Når dette er sagt, vil jeg i tillegg si at det selvfølgelig er forskjell på oss alle.

Noen trives bedre sammen med enkelte Brødre enn andre. Det er menneskelig. Men la oss for all del ikke la vår Loge bli en klubb som er gjennomsyret av kameraderi. La oss ta utgangspunkt i at vi alle er Brødre, både på godt og ondt.

Kjære Brødre! Jeg ber om at vi tenker i gjennom dette.

Jeg ønsker ikke å være negativ, men en liten påminnelse behøver ikke å være ødeleggende.

Til slutt ønsker jeg dere alle med familie en riktig god julefeiring, og et godt nytt år!

*Med broderlig hilsen i
V. K. og S.
Knut Ivar Grønli*

TW-Nytt

Ved Loge Nr. 22 Thomas Wildeys Logemøte nr. 1000 !

Ved Brodermåltidet – Br. Eks OM Knut Borgen

Bror OM, Embedsmenn,
Brødre og ikke minst kjæ-
re nye Brødre!

Ikveld er vi alle med på
et historisk møte i vår
Loge, det 1000ende
Logemøte!

Dersom vi skal se litt på
vår Logens første møte, er
det naturlig å gå tilbake til
1946, da noen medlemmer
av *Leir nr. 1 Norge*, -
blant disse *Store Sire*
Johan Middelthon -
møttes for å diskutere
utbredelsen av Ord-
enen i Oslo-området.

På samme måte som
i dag var også den gang
motstanden mot å «stje-
le» medlemmer fra de ek-
sisterende Loger, stor.

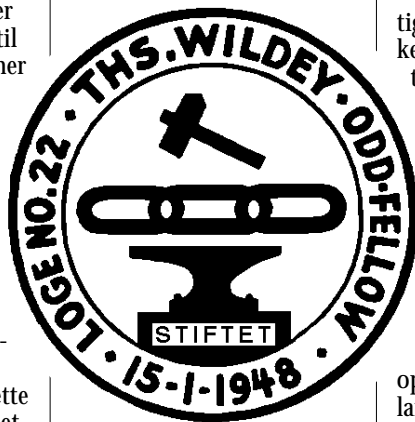
En av deltagerne på dette
møtet, *Håkon Ruud*, var et-
ter en del påtrykk, særlig
fra *Store Sire*, villig til å
forsøke å starte opp en ny
Loge i Oslo.

Den 19. mars 1947 ble
det stiftet en *Broderforening*.
Merkelig nok hadde
ingen eksisterende Loger i
Norge tidligere tatt navnet
Thomas Wildey, og dette
navn ble klokkelig valgt.

Den 15. januar 1948 ble
Loge nr. 22 Thomas Wil-
dey instituert av *Store Sire*
Johan Middelthon, med
gjester fra inn og utland.

I de første årene var
fremmøtet varierende, men
Logen vokste likevel.

I 2. halvår 1949 var
fremmøteprosenten på om-
kring 50, mens den i star-
ten lå på mellom 98 og
99 %.

Ved utgangen av 1952
var vi 95 medlemmer.

De lokalitetsmessige for-
hold gjorde at Logen i star-
ten hadde møter 2 ganger i
måneden, men Brødrene
ville gjerne møte hver tirs-
dag, og slik ble det etter
hvert.

På den tiden ble det i
den nye Logen etablert en
nemnd som skulle ta seg av
underholdningen på etter-
møter og klubbtafener, og i
de første årene holdt Brød-

rene foredrag over blant
annet temaer som:

- arbeid som prest i *New Yorks havnekvarter*
- årsaken til alkohol-
misbruk
- fyrvesenet i *Norge*
- politiet i arbeid
- en reise *Oslo - Roma*

Noe å tenke på for da-
gens nemnd for styrkelse
og ekspansjon!

Jeg synes ikke det er rik-
tig å trekke frem noen en-
kelt Bror, men det er na-
turligvis et par som var
sentrale i denne perio-
den, nemlig *Håkon*
Ruud og *Sigurd Folk-*
estad, hvis innsats den
gang, også preger
Logen i dag. Jeg tror
det er *Sigurd Folkestad*
som har laget noen av
sangene i vårt sanghefte.

Etterkrigstiden var en
oppbyggingsperiode for
landet vårt, og vår Loges
pionerer deltok med stor
iver i det sosiale arbeid.

Utover i 50-årene kom
det dessuten mange nye
medlemmer, og flere av
disse markerte seg etter
hvert sterkt i Logen og
Ordenen.

En av disse pionerer
kommer vi ikke utenom på
en kveld som denne, nem-
lig *Erik Evjen*. Som det står
i en av jubileumsberetning-
ene *et ektefødt barn av vår*
Loge, og som de fleste vet
ble han vår *Store Sire* i
1982.

I 60-årene ble 2 store merkesaker tatt opp til behandling - multiplert skole-aksjonen og bygging av *Odd Fellow Hjemmet*, og mange av våre Brødre var sterkt engasjert i dette arbeidet.

Vår Loge fikk i 1967 besøk av *Sovereign Grand Master Harald Schott* som overvar en gradspassing i Vennskapsgraden, og han hadde lovord om den måten seremonien ble gjennomført på. Uten å blir for «selvgod» på vår Loges vegne, må jeg vel si at Thomas Wildey alltid har vært kjent for dyktighet i gjennomføringen av sine gradspill. Som et apropos i den anledning fikk jeg av avdøde *Bror Erik Sanne* en gang en utgave på engelsk av vår 1. grad. Dette kan sikkert fortsatt brukes dersom vi en gang skulle få besøk av en engelsktalende Bror.

På Logens 20-års dag i 1968, ble *OM Harald Hesselroth* overrakt et kjede som Overmester skulle bære på våre ettermøter. Så vidt jeg vet ble dette gitt som gave av noen av våre Brødre. Dette er vel det samme kjedet som vår nåværende OM bærer rundt halsen i kveld.

I 1970 ble for øvrig Eks OM-aften gjennomført for første gang, og dette har siden blitt gjentatt årlig, til stor glede for våre Eks Overmestre.

Thomas Wildey var i siste halvdel av 60-årene og frem til 1971, moderloge for Brødre bosatt i Ski.

I 1969 ble det stiftet en Broderforening, og i 1971 ble *Loge nr. 79 Roald Amundsen* innstiftet. 11 Brødre fra vår Loge gikk over til den nye Logen.

22 klubben var en viktig sak for vår Sosialnevnd i denne perioden.

Dette var en klubb for barn med Cerebral Parese, og henvendelse til vår *Eks OM Arne Oddevald*, om ikke Logen kunne gjøre noe for disse barna, kom fra *Gunnar Nerby* som var leder for CP-barnas barnehage. *Eks OM Arnfin Evjen* var den første formann for denne klubben.

Sosialnevnden har for øvrig vært en meget aktiv nevnd i alle år. Fra 40-årsberetningen fremgår det at nevnden i de siste 15 år - altså fra 1973 til 1988 - hadde gitt over 500.000 kroner til forskjellige sosialformål, midler som var samlet inn blant Logens medlemmer.

TW-Nytt kommer man vanskelig utenom når vi skal se tilbake. Logens egen avis som også bidrar til å holde kontakt med de Brødre som av forskjellige årsaker, ikke kan møte på våre Logemøter. Medlemsbladet har utviklet seg i takt med tiden, takket være mange Brødres store innsats, og fremstår nå, synes jeg, som et aktuelt og interessant organ for vår Loge. For å opprettholde bladets gode standard er det derfor viktig at vi alle fortsatt bidrar med innlegg og artikler om smått og

stort som rører seg i Logen, Ordenen eller i samfunnet forøvrig.

Det gir oss noen refleksjoner når vi blant oss idag har Brødre som helt sikkert har vært til stede på minst 800 av de 1000 møter som har vært avholdt i vår Loge. Det er ganske mange timer som er tilbragt her i våre lokaler!

Hvis jeg skal si litt om ønsker for fremtiden, og de neste 1000 møter, og det bør man jo på en kveld som denne - må det være:

- *at engasjementet for Loge nr. 22 Thomas Wildey opprettholdes, og aller helst øker.*
- *at vi finner en «merkesak» som hele Logen og Ordenen kan samles om, og som kan bidra til at Brødrene engasjerer seg, og ønsker å oppsøke våre Logemøter.*
- *at Loge Thomas Wildey fortsatt kan være et sted hvor det enkelte medlem kan oppleve andre verdier enn de som er «der ute», noe som blir mer og mer verdifullt i vår materialistiske tid, og som sikkert ikke blir mindre materialistisk og stressende i de kommende år.*

Før vi alle reiser oss og synger Logesangen, vil jeg gratulere med det 1000-ende møte og utbringe en skål for Loge nr. 22 Thomas Wildey, og retter den til Bror Overmester!

TW-Nytt

E-post fra Singapore

epost fra singapore

Det er så enkelt i dag! Jeg har sittet på en utekafé ved ekvator i 33 graders varme og skrevet dette brevet. Da jeg kom inn i hotelleiligheten var det bare å koble på PC'en og vips – så var brevet hos TW-Nytts forlegger Bror Hans Petter Dulsrud! Det var bare snakk om sekunder før han hadde det på skjermen. Både tekst og bilder gikk i løse luften rett hjem...

Av Br. Egil Nord

Nå ja – selv om denne operasjonen var enkel, så er det nok en blandet følelse å sitte i ukevis nede ved ekvator sammen med kineserne, malaysierne og indere for å sørge for god forretning. Men for all del, det er både eksotisk og spennende, selv om oppholdet er langt fra en ferietur.

Jeg har hatt glede av å besøke Singapore flere ganger over de siste 16 årene.

Hver gang er det forandringer. Store forandringer! Her på kafeen prøver jeg å finne svaret på hvordan det er mulig å utvikle seg til et av verdens mest sentrale steder når den lille øya bare er ca. 20 x 30 kilometer stor uten en eneste resurs!

Ikke har de landeierdommer å dyrke noe på, for der står det skyskraper. Ikke har de kuer, griser og sauer, for de trenger det graset som er dekket av betong. (bortsett fra den ene kua de har i dyrepar-

ken for å vise barna hvordan en ku ser ut). Ikke har de fisk i havet utenfor øya, for der ligger kjempeskipstett som bilene på Drammensveien i rushtiden. Ikke har de mineraler, for akkurat på denne lille flekken av land fantes det ingen. Ikke kan de gå på

tur, for enten er det biler eller hus i veien. Derfor går de på tur i forretningene for de har laget gater gjennom forretningsbyggene, enten over eller under jorden. Det er faktisk mulig å spasere gjennom sentrum i Singapore i tropisk regnvær uten å bli våt på kroppen.

På tross av at de ikke har noen ting som helst, så har de skaffet seg alt mulig! Verdens største skipshavn. Ingen har flere anløp pr. døgn. Verdens flotteste og

mest premierte lufthavn. (Hele flyplassen er teppebelagt, og det finnes intet støv på gulvet. På taket er det tropisk hage med svømmebasseng for de reisende). De har det høyeste hotellet i verden. Hotellnummer to, tre fire, seks

og åtte i en verdensran-
gering av kvalitet og eleganse
ligger nettopp her. Verdens
elektronikkexplosjon i
startet nettopp her! Slik
kan listen føres meget
langt.

Det kunne sik-
kert diskuteres
om disse pompø-
se bragder i ver-
denssammenheng
er livets mål.

Kanskje ville jeg
personlig ha valgt
meg større dybde
hvor menneskets
indre bevegelser
fikk en bedre
mottagelse. Men
la likevel en ting
stå tindrende
klart; De hadde
ingen ting, de
fikk heller ingen
ting. Nettopp
derfor måtte de
gjøre noe, og de
valgte virkelig en

vei. I stedet for å ligge i
sumpen som kunne ha
vært resultatet, så omdan-
net de søppelfyllingene til
verdens største produ-
ksjonssted for datautstyr og
telekommunikasjon.
Nesten alt i vår moderne
datatid er produsert av ki-
nesere, malysiere og in-
dere her i Singapore. Uten
Singapore hadde aldri
Silicon Valley i California,
dataindustriens høyborg,
kommet dit den er i dag!
Nettopp derfor sitter også
jeg her nede, en person i
databransjen. Singapore er
både viktig og nødvendig i
verdens moderne samfunn.

Vi er blitt avhengige av de!

Men som søkende etter
det originale og det baken-
forliggende vil jeg gjerne
oppleve den ekte i kultu-
ren. Overflaten og dagen er

kun en konsekvens av det
indre. Og slik er det natur-
ligvis også her nede. Bak de
60 etasjers høye skyskra-
perne, og bak alt det silke-
glatte og fremtidens glemte
mål skinner det klart i
gjennom at der var en tid
hvor Sir Stamford Raffles
ville skape noe på denne
lille plassen ved ekvators
linje. Han var tildelt en be-
tydelig posisjon av de bri-
tiske herrer, men hadde
stor følelse for mennesker.
Som leder av det betydelige
Britiske Øst-Indiske
Selskap ønsket han å imø-
tegå den hollandske domi-

nans i området. Han ville
helle engasjere mandarinki-
neserne som hadde tatt seg
hit, og i stedet lage en fis-
kellandsby av denne perlen
som den engang var før
modernismens tok over-

hånd. Dessuten
krysset alle seil-
skutene dette
stredet. Det
gikk en stund,
og Singapore
var et yndig
forlystelsessted
for den engel-
ske overklassen.
Mange av de
engelske og
amerikanske
stjerneforfatter-
ne reiste hit i
mange måne-
der av gangen
og skrev sin
verdenskjente
bøker. Her
kunne de nyte
den jevne var-
men, solen, ja

hele drømmeverdenen i det
deilige tropeklimaet. Her
er nok av sol og fuktighet
om hverandre slik at natu-
ren viser seg fra den mest
eksotiske siden bare de
ikke river vekk vegetasjo-
nen til fordel for mennes-
kebygde kjempeløsler av
hus og autostradaer. På
slutten av 1800-tallet, og
første halvdel av 1900 var
det en perle! Ikke rart de
intellektuelle fant sin inspi-
rasjon. Dette merkes også i
dag. Singaporer er stolte av
sine mange berømtheter

Fortsettes neste side

E-post fra Singapore...
Fortsatt fra forrige side

som har festet sitt navn i verdenssammenheng.

Likevel føler jeg at det største de har oppnådd av noen i verden, er blanding-

de har totalt glidd sammen. De er i dag ett folk, i ett land med felles mål. I stedet får de dyrke sine egenarter i engere miljøer. For eksempel så har myndighetene besluttet at forretningspreget er Engelsk, og likeledes er fellessproget Engelsk. Derfor snakker

med kanskje verdens strengeste straffer. Slipper du et papir eller en sigarettstump på fortauet og politiet ser deg, så må du punge ut med 1000 Singapore-dollar som motsvarer 5.700 Norske kroner. På flyet må du skrive under på en tallseddel som

sier at du selv aksepterer dødsstraff hvis du bringer narkotika inn i landet. Hvis du ikke vil skrive under på slikt så er det selvfølgelig helt i orden, men da får du heller ikke sette foten på

Singaporsk jord. Mitt største problem er at jeg får ikke med Tiedemanns Gul inn i landet, da det er totalforbud mot å bringe sigaretter inn i landet. (Men du kan få kjøpt de i butikken hvis du røker kun på anviste plasser. Dette gjelder også ute i naturen!)

Kjære Brødre – la dere ikke skremme. Singapore er et fantastisk land på så mange områder. De hadde ingen ting, men nå har de mere enn de fleste. Velkommen hit!

*Hilsen
Egil Nord
(En redaktør
i utlendighet)*

TW-Nytt

en av de tre folkerasene som bor her i dag. Kineserne, malaysierne og inderne er i opprinnelse og natur totalt forskjellige mennesker. Det har de taklet fantastisk. I dag er de totalt glidd i hverandre som en nasjon uten etnisk navlebeskuelse. Og min teori er at dette nettopp er fordi at de helt fra begynnelsen av har akseptert den forskjellige bakgrunnen uten alle diskusjoner og trang til selvhevdelse for sin egen etniske form. Det er det mange av oss andre som ikke har maktet. Når man går på gatene så ser man naturligvis de tre fargeforskjellene på menneskene – men man legger egentlig aldri merke til det. Fordi at

alle Engelsk her. Både unge som gamle. Derimot holder de gjerne på sine etniske språk i engere grupper. Det at det finnes «Little India» her, samt også et typisk «Homeland China» har de utnyttet til turistattraksjoner med full aksept fra alle parter.

En norsk kollega av meg som hadde bodd her nede i 6 år før han reiste hjem til Norge gruet seg på grunn av den vestlige kriminaliteten. Han har mindre barn. Han sa alltid: «Her nede er det så trygt og godt. Man kan alltid være sikker på barna ikke blir utsatt for noe». Men så har de da også knust kriminaliteten

TW-Nytt redaksjonen
takker for denne gang...

...og benytter samtidig anledningen

til å ønske

alle Brødrene og deres familier

en Riktig God Jul og

et Godt Nytt År!

Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 - 1861

«What Can I Do For You»